

1903**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 31 października 2003 r.

w sprawie obrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej

Na podstawie art. 249 § 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposoby obrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, pracowników przywiezionych zakładów pracy oraz osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, w wyniku klęsk żywiołowych, a także zagrożeń dla ludzi i środowiska w sytuacjach stanów nadzwyczajnych.

§ 2. 1. W celu zapewnienia obrony jednostek organizacyjnych, w sytuacjach i stanach określonych w § 1, tworzy się odpowiednie systemy obrony, które stanowią skoordynowane wewnętrznie zbiory elementów organizacyjnych, ludzkich i materiałowych, wzajemnie powiązanych i działających na rzecz obrony jednostek organizacyjnych, zwane dalej „systemami obrony”.

2. Systemy obrony różnicuje się w zależności od rodzajów zagrożeń, uwzględniając stosowane w danej jednostce organizacyjnej systemy ochrony, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 2003 r. w sprawie sposobów ochrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej (Dz. U. Nr 194, poz. 1902), zwanym dalej „rozporządzeniem”.

3. Systemy obrony realizują funkcjonariusze i wyznaczeni pracownicy zagrożonej jednostki organizacyjnej, wyznaczeni osadzeni oraz siły wsparcia z innych jednostek organizacyjnych i oddziały Policji, a także osoby posiadające przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do tej jednostki organizacyjnej.

4. W systemie obrony jednostki organizacyjnej uwzględnia się zadania dotyczące:

- 1) obrony cywilnej;
- 2) kierowania obroną;
- 3) gotowości obronnej państwa;
- 4) militaryzacji;
- 5) zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750.

- 6) powszechnej samoobrony;
- 7) warunków i sposobu przygotowania oraz wykorzystania systemów łączności;
- 8) planowania operacyjnego na okres zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny;
- 9) ochrony obiektów jednostek organizacyjnych uznanych za obiekty szczególnie ważne dla bezpieczeństwa i obronności państwa, na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa oraz ich szczególnej ochrony (Dz. U. Nr 116, poz. 1090).

5. Kierownik jednostki organizacyjnej wyznacza funkcjonariusza lub pracownika odpowiedzialnego za koordynację realizacji zadań określonych w ust. 4.

§ 3. 1. System gotowości obronnej jednostki organizacyjnej powinien stanowić układ elementów obronnych, zapewniający stopniowe i elastyczne osiągnięcie wyższych stanów gotowości obronnej stosownie do skali, miejsca i terminu zagrożenia.

2. Podstawowe zadania systemu gotowości obronnej w jednostkach organizacyjnych realizowane są poprzez:

- 1) przygotowanie planistyczno-organizacyjne elementów systemu obrony;
- 2) tworzenie bazy zaopatrzenia;
- 3) przygotowanie kadry kierowniczej;
- 4) zapewnienie zdolności osiągnięcia wyższych stanów gotowości obronnej.

§ 4. 1. System obrony jednostki organizacyjnej określa się w planie obrony jednostki organizacyjnej, zwanym dalej „planem”.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej opracowuje plan, w którym uwzględnia elementy warunkujące sposób wykonania zadań określonych w § 2 ust. 4, a także wprowadza zmiany w planie.

3. Plan oraz wprowadzone w nim zmiany zatwierdza:

- 1) Dyrektor Generalny Służby Więziennej dla:
 - a) Centralnego Zarządu Służby Więziennej,
 - b) okręgowych inspektoratów Służby Więziennej,

- c) Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zwanego dalej „Centralnym Ośrodkiem”,
- d) Ośrodka Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Popowie;

2) dyrektor okręgowy Służby Więziennej dla podległych jednostek organizacyjnych.

§ 5. Plan sporządzany jest w oparciu o:

- 1) ocenę sytuacji zagrożeń i stanów określonych w § 1;
- 2) przepisy dotyczące realizacji zadań obronnych;
- 3) decyzje organów nadrzędnych w sprawach obronnych;
- 4) wytyczne Ministra Sprawiedliwości dotyczące realizacji zadań obronnych;
- 5) porozumienia i uzgodnienia z organami właściwymi w realizowaniu zadań obronnych;
- 6) potrzeby mobilizacyjne i sposób ich realizacji.

§ 6. Plan składa się z trzech części:

- 1) pierwszej — obejmującej system obrony cywilnej w sytuacji zaistnienia klęski żywiołowej i wykonywania zadań obrony cywilnej;
- 2) drugiej — obejmującej system obrony oraz plan operacyjny funkcjonowania jednostki organizacyjnej w sytuacji zagrożenia dla ludzi i środowiska w stanach nadzwyczajnych;
- 3) trzeciej — obejmującej system zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych: osobowych, żywnościowych, materiałowo-technicznych.

§ 7. 1. W części pierwszej planu określa się metodykę postępowania w zakresie realizacji zadań obronnych określonych w:

- 1) dekrete z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. Nr 23, poz. 93, z późn. zm.²⁾);
- 2) wytycznych Szefa Obrony Cywilnej Kraju w sprawie zasad opracowywania planów obrony cywilnej województw, powiatów, gmin i przedsiębiorców, a także w danych wyjściowych przedstawionych przez terenowe organy obrony cywilnej, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - a) zadań w zakresie realizacji stałych dyżurów,
 - b) przygotowania przedsięwzięć planistycznych, zapobiegawczo-ochronnych i ratunkowych,
 - c) zapewnienia warunków do przetrwania.

2. Część pierwsza planu nie powinna zawierać elementów, które zostały określone w planie ochrony, o którym mowa w rozporządzeniu, lub w częściach drugiej i trzeciej planu.

3. Elementy szczegółowe części pierwszej planu, w zakresie dotyczącym współdziałania z organami formacji obrony cywilnej, Sił Zbrojnych, Policji, Państwowej Straży Pożarnej i Straży Granicznej oraz jednostkami organizacyjnymi w akcjach ratunkowych uzgadnia się z tymi organami i jednostkami.

§ 8. W części drugiej planu określa się procedury postępowania w zakresie realizacji zadań obronnych określonych w § 2 ust. 4 pkt 2—9, uwzględniając zadania jednostek organizacyjnych, wynikające w szczególności z ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.³⁾).

§ 9. 1. Część trzecią planu określają wytyczne i ustalenia organów nadrzędnych w sprawie sposobu zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych.

2. Elementami, które należy uwzględnić w części trzeciej planu, są w szczególności zadania związane z:

- 1) przygotowaniem i utrzymaniem systemu kierowania, a także tworzeniem i utrzymaniem zapasów oraz rezerw zapewniających funkcjonowanie jednostki organizacyjnej;
- 2) planowaniem i bieżącą realizacją infrastruktury obronnej;
- 3) ustalaniem potrzeb w zakresie dodatkowego wyposażenia w niezbędny sprzęt, maszyny i urządzenia.

§ 10. 1. Kierowanie jednostkami organizacyjnymi w czasie stałej gotowości obronnej oraz wprowadzenie stanów wyższej gotowości wykonywane jest na stanowiskach kierowania wyposażonych w infrastrukturę: telekomunikacyjną, informatyczną, dokumentacyjną, ochronno-alarmową, ogólnotechniczną i socjalno-kwatermistrzowską.

2. Szczegółowe wyposażenie stanowiska określa się w planie.

§ 11. Uprawnieni do zapoznawania się z planem:

- 1) wszystkich jednostek organizacyjnych są: Dyrektor Generalny Służby Więziennej oraz upoważnieni przez niego funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej oraz upoważnieni pracownicy przywiązanych zakładów pracy;

²⁾ Zmiany wymienionego dekretu zostały ogłoszone w Dz. U. z 1959 r. Nr 27, poz. 167, z 1970 r. Nr 16, poz. 138, z 1983 r. Nr 44, poz. 200, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750.

- 2) okręgowego inspektoratu Służby Więziennej i podległych jednostek są: właściwy dyrektor okręgowy Służby Więziennej oraz upoważnieni przez niego funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej oraz upoważnieni pracownicy przywieziennych zakładów pracy;
- 3) aresztu śledczego lub zakładu karnego są: dyrektor oraz upoważnieni przez niego funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej;
- 4) Centralnego Ośrodka są: Komendant Centralnego Ośrodka oraz upoważnieni przez niego funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej;
- 5) ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej są: komendant ośrodka doskonalenia kadr oraz upo-

ważnieni przez niego funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej.

§ 12. Plan klasyfikuje się zgodnie z wymogami przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.⁴⁾).

§ 13. Plan podlega sporządzeniu i zatwierdzeniu w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.⁵⁾

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Łankiewicz*

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155.

⁵⁾ Z dniem wejścia w życie rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 maja 2001 r. w sprawie sposobów ochrony, obrony i zapewnienia bezpieczeństwa zakładów karnych i aresztów śledczych (Dz. U. Nr 56, poz. 590) w zakresie dotyczącym sposobów obrony zakładów karnych, aresztów śledczych i innych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, zachowane w mocy na podstawie art. 8 ustawy z dnia 24 lipca 2003 r. o zmianie ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 1380).

1904

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 3 listopada 2003 r.

w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu zapewnienia wyższego poziomu leczenia na jednostkach pływających²⁾

Na podstawie art. 20 ust. 5 pkt 3—8 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie odnosi się do morskich statków handlowych, w tym rybackich, o polskiej przyna-

leżności, łącznie z zainstalowanymi na nich łodziami i tratwami ratunkowymi.

§ 2. Apteczka okrętowa jest to zestaw gotowych produktów leczniczych i wyrobów medycznych przeznaczonych do zaspokajania potrzeb zdrowotnych członków załogi i pasażerów w czasie trwania rejsu.

§ 3. W zależności od kategorii jednostek pływających statki morskie wyposaża się w apteczki okrętowe następujących typów:

- 1) typ A — dla jednostek pełnomorskich bez ograniczenia zasięgu i czasu trwania podróży;
- 2) typ B — dla jednostek pełnomorskich uprawiających żeglugę w odległości: mniejszej niż 150—175 mil morskich od portu, w którym możliwe jest udzielenie pomocy medycznej, lub w zasięgu pomocy udzielanej drogą lotniczą; w ten typ apteczek okrętowych wyposażane są również duże rybackie kutry łowiące na łowiskach Morza Bał-

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia Dyrektywy Rady Europy z dnia 31 marca 1992 r. Nr 92/29/EWG dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu poprawy opieki medycznej na statkach (Dz. Urz. WE Nr L113, 30.04.1992).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060.